Küratör: Devabil Kara

KARŞI

17 Kasım - 12 Aralık 2021
KARMA RESİM SERGİSİ

ATİLLA İLKYAZ / CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN / DEVABİL KARA
HÜSNÜ DORAK / MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK / ZAFER GENÇAYDIN

CKM | SANAT GALERİSİ

CKM

KADIKÖY BELEDİYESİ

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye

Küratör: Devabil Kara
KARŞI
ATİLLA İLKYAZ
CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN
DEVABİL KARA
HÜSNÜ DORAK
MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK
ZAFER GENÇAYDIN
17 Kasım - 12 Aralık 2021
KARMA RESİM SERGİSİ
CKM | SANAT GALERİSİ
CKM
KADIKÖY BELEDİYESİ
kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye
Küratör: Devabil Kara
KARŞI
ATİLLA İLKYAZ
CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN
DEVABİL KARA
HÜSNÜ DORAK
MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK
ZAFER GENÇAYDIN
17 Kasım - 12 Aralık 2021
KARMA RESİM SERGİSİ
CKM | SANAT GALERİSİ
CKM
Küratör: Devabil Kara
KARŞI
ATİLLA İLKYAZ
CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN
DEVABİL KARA
HÜSNÜ DORAK
MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK
ZAFER GENÇAYDIN
17 Kasım - 12 Aralık 2021
KARMA RESİM SERGİSİ
CKM | SANAT GALERİSİ
CKM
KADIKÖY BELEDİYESİ
kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye

ATIFLAR

https://www.xn--kltrsanattv-thbc.com/kadikoy-belediyesi-ckm-sanat-galerisi-karsi-sergisi-ile-aciliyor/

https://www.xn--kltrsanattv-thbc.com/caddebostan-kultur-merkezi-sanat-galerisinde-karsi-karma-resim-sergisi/

https://ckm.kadikoy.bel.tr/Etkinlik/Detay/karsi-karma-resim-sergisi

KARSI
trendyol
26 RT 149
34 SK 5759

hediyelerle
dolu!
1 Kişiye
Citroen
C3
100 Kişiye
Kartka
Hediyeler
Civil
KARSI
KARSI
34 HG 5763

Küratör: Devabil Kara

KARŞI

ATİLLA İLKYAZ
CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN
DEVABİL KARA
HÜSNÜ DOKAK
MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK
ZAFER GENÇAYDIN

12 Mart - 09 Nisan **2020**
KARMA RESİM SERGİSİ

CKM

KADIKÖY BELEDİYESİ

CKM | SANAT GALERİSİ

KARŞI

ATİLLA İLKYAZ
CEBRAİL ÖTGÜN
CEZMİ ORHAN
DEVABİL KARA
HÜSNÜ DOKAK
MEHMET YILMAZ
MURAT ÇELİK
ZAFER GENÇAYDIN

CKM | SANAT GALERİSİ

KARŞI

‘Karşı‘ kelimesi, mutlak olarak karşısında durduğu kavram ile anlam kazanır. ‘Karşı‘ olma durumunda bir eleştiri, ayrılma, ayrıştırma da söz konusudur. İçeriğinde bir direnç, hatta çoğu zaman tedirgin edici bir olumsuzluk taşır. Oysa ‘karşı‘ olmalar, ‘karşı‘ duruşlar ve karşıtlıklar yaşamın ve evrenin kaynağıdır; an’lar, nesneler ve kavramlar dünyasında enerjinin kaynağını oluştururlar. Yeni, oluşmak için karşıtların çatışmasını ya da karşılaşmasını bekler. Bedeli cennetten kovulmak olsa da aynı zamanda yaşamın da kaynağıdır. Dünyayı yörüngesinde tutan, kuzey ve güney kutbunun karşıtlığından kaynaklanan manyetik alandır. Üremenin nedeni dişi ve erkeğin karşılaşmasıdır.

Fiziksel ve nesnel dünyamızı şekillendiren tüm kavramların, kökene indiğimizde karşıtlık olduğunu ve bu karşıtlıkların sosyal, psikolojik ve entelektüel yaşamı da şekillendirdiğini görürüz. Nesnel varlığımız, sandığımız kadar ruhsal ve düşünsel varlığımızdan uzağa düşmez. Karşıtlıklar ve karşılaşmalar nasıl fiziksel dünyamızda fiziksel var oluş için vazgeçilmez ise; düşünce, inanç, duygu gibi soyut kavramların belirlediği tinsel varlığımız da karşıtlıklarla biçimlenir, yenilenir ve yaşar. İyi, kötü, güzel, çirkin, faydalı, zararlı, doğru, yanlış gibi soyut karşıtlıklar her birey, her çağ, her toplum için göreceli de olsa içlerinde barındırdıkları karşıtlıkları ile insanı belirler ve yaşama tutunmasını sağlar.

İnsan yaşamında ilk karşı duruşu, emeklemeyi terk edip yer çekimine karşı dikey olarak ayakta durmakla başarır. Bu onun yenmeyi başardığı ilk korkusu, yaşamın sınırları hakkında edindiği ilk önemli bilgidir. Sonra yaşamını, karşı duruşları ile şekillendirir. Bir insanı birey yapan, boyun eğişleri değil karşı duruşları, zorluklara karşı kazandığı başarılarıdır. Bilgi ancak bu farklı karşı duruşlar sayesinde üreyip gelişmiştir. Kısacası insanlığın gelişimi bu karşı duruşun eseridir.

Aynanın karşısında bile insan kendisine rağmen bir taraf oluşturur. Gördüğü şeyi değiştirmeye, düzeltmeye çalışır. Aynalar tek tek nesneleri yansıtırken, sanat yaşamı, tüm insanları, oluşları düşünce ve duyguları yansıtır. Sanatçı yapıtıyla kendince yaşamı düzelten, tasarlayan, değiştiren insandır. Kendine, topluma, sıradanlığa rağmen, karşı durmayı seçen, doğası gereği karşı olandır.

Devabil Kara

ATİLLA **İLKYAZ**

ATİLLA **İLKYAZ**

Post, çam ağacı, yatan baş, öpüşme, sevişme gibi yaşamın özeti olarak gördüğüm ve benim için insanı, doğayı, ölümü ve aşkı sembolize eden motiflerle ikonografik bir dil oluşturmaya çalışıyorum. Bu motiflerin birbirleriyle ilişkilerindeki sonsuz çeşitlilik, bana heyecan veriyor.

Beyaz, Boşluk, Şimdi Haberler, Zaman Döngüsü, Gölgeler, Kibrit Hikâyeleri, Moskova Defteri serilerinden sonra Kırk Yama Kırk Hikaye adını verdiğim çalışmalarımda da resim sözlüğümü oluşturan sembollerin yan yana ya da üst üste gelmesiyle hem kendi hayat hikâyemi hem de insanın hiç bitmeyen macerasını görselleştirmeye çalıştım. Kırk Yama Kırk Hikaye adını verdiğim bu seride, kırkyama tekniği ile oluşturduğum zeminler üzerine gölge-sembollerimi yerleştirerek kendi resim dilimde yazılmış çağdaş hiyeroglifler ve "gölge-yazılar"la, zaman ve mekândan bağımsız, "doğum", "ölüm", "aşk", "ayrılık", "göç" gibi ezeli ve ebedi temaları ele aldım.

Fulya Şenhallı Anısına, Anonim Resim ve Yama Kolaj, 157x200 cm, 2017

İnsan İnsan Derlerimiş, Beze Aplike, 213x126 cm, 2017

Kırkyama Serisinden-Murat Çelik Anısına, Keçe Üzerine Aplike, 140x234 cm, 2017

Kırkyama Kırk Hikaye-1, Kırkyama, 153x260 cm, 2017

Kırkyama Kırk Hikaye-2, Kırkyama, 140x210 cm, 2017

Kırkyama Kırk Hikaye-3, Kırkyama, 156x306 cm, 2017

Nazım'a Saygı, Keçe Üzerine Aplike, 69x140 cm, 2017

CEBRAİL **ÖTGÜN**

CEBRAİL **ÖTGÜN**

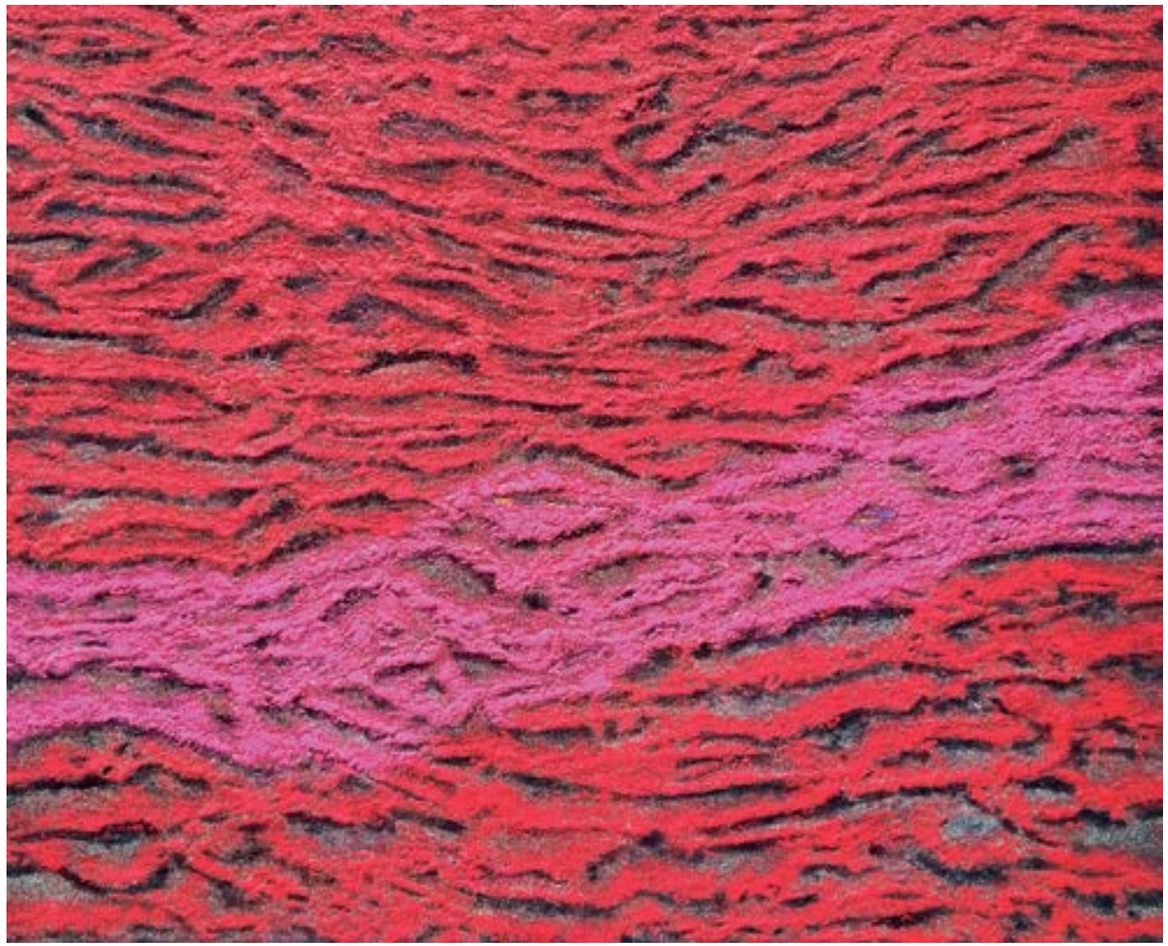
İnsanın insanlaşma öyküsüne sanatla katkı sunma çabası içindeyim. Düşüncelerimi bir nesnede, bir düzlemde, bir ortamda somutlaştırma gereği duyarım. Konularımı yaşamı, insanı anlama diyalektiği gereği genellikle "güvencesiz" olanların dünyasından seçerim. Dolaylı anlatımı, ucu açık, çağrışımı zengin biçimlendirmeyi severim. Çalışmalarımda 'nasıl'ın karşılığını yaratma sürecinde, sezgilerimle belirlerim.

Gün Parçalanıyor-1, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 130x160 cm, 2018

Gün Parçalanıyor-2, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş-Peçete, 100x130 cm, 2018

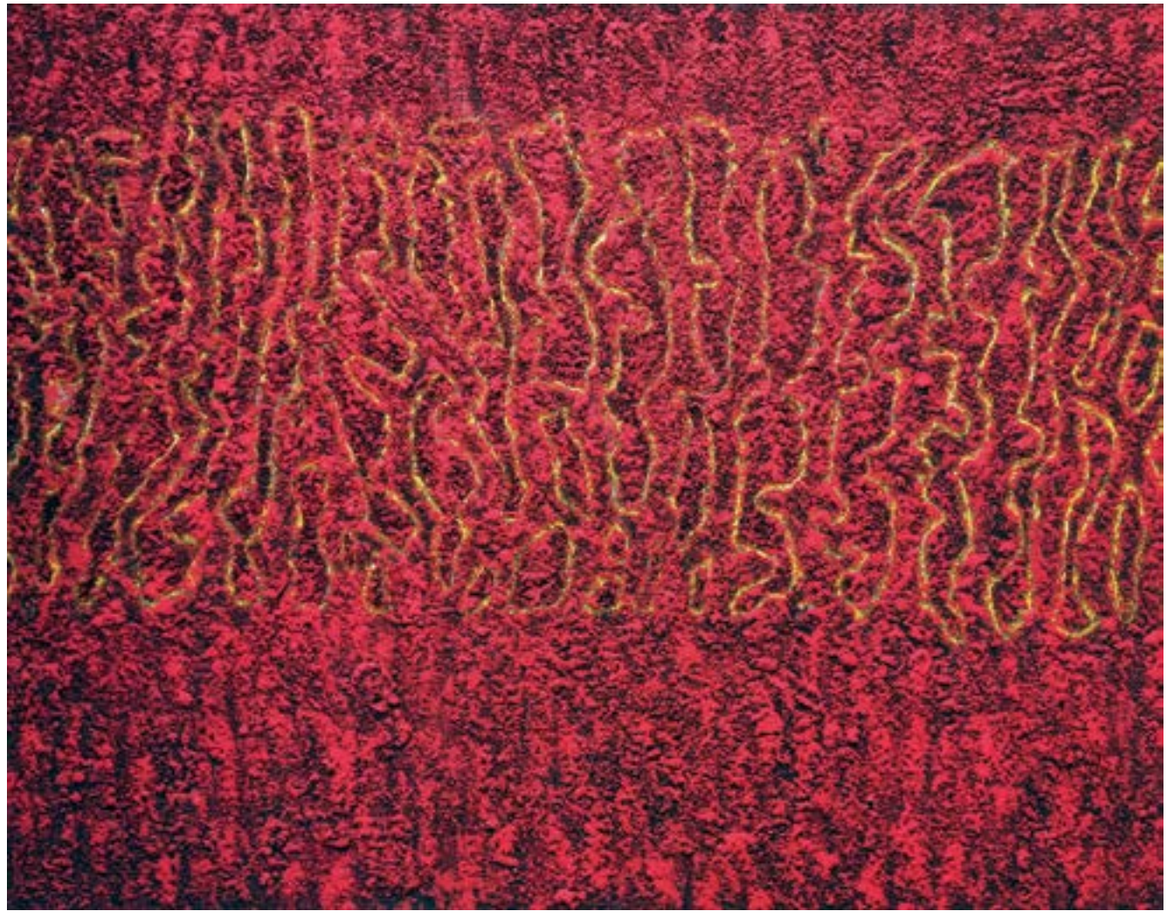
Gün Parçalanıyor-9, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 130x160 cm, 2018

Yalan Sahnesi-2, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 120x95 cm, 2019

Yalan Sahnesi-1, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 130x160 cm, 2019

Gün Parçalanıyor-3, Kırmızı Duvar, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 120x150 cm, 2018

Gün Parçalanıyor, Tuval Üzerine Akrilik-Talaş, 50x70 cm, 2019

CEZMİ **ORHAN**

CEZMİ **ORHAN**

Resimlerinizde başat imge olan insan, cinsiyetsiz, ifadesiz, yarımlık hissi veren, tuvale sığmayan imgeler olarak karşımıza çıkıyor. Çalışmalarınızda insan sorunsalı nasıl ele alınıyor?

Sanat insan ile ilişkilidir. Sanat ile ilişkimin başladığı günden bugüne sanatı insanın yoldaşı, yol arkadaşı olarak görüyorum. İnsana dair yalın bir bakışım var. İnsan, hükmeden ve hakim olanların (kendisini Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi varsayan hükümranlar) dışında kalan diğerleridir. İnsan, hükümranların dışında kalanlar içinde doğmuştur. İnsan bir doğa varlığı iken insan sorunsalı yoktu. Kendini bir insan sorunsalı olarak ne zaman gördü? Bunu her zaman düşündüm. İnsan meselesi Ön Rönesans ve Rönesans döneminde sorun olarak tartışılmaya başlandı. İki büyük filozof Roterdamlı Erasmus ve Ütopya'nın yazarı Thomas More insan sorunsalını ilk ortaya koyan kişiler oldu.
Resimlerimin temel imgesi insandır. Zira hümanite korumakla yükümlü olduğumuz bir kavramdır. Tuval yüzeylerinde yer alan insan imgesindeki tekil varoluşlar özgürlük taşıyıcısı olarak anıtsal formlara dönüşüyor. Çünkü birey olarak var olmak, insan olarak var olmaktır. Grup içinde varoluş aslında yok oluştur. Tanımsız, ifadesiz ve cinsiyetsiz olarak ele alınan, tuvale sığmayan insan imgelerinin, yarım hissi veren bedensel eksilmelerinin başka tuvallerde görünür olduğu fark edilebilir. Bedensel devinimlerle ifadelenenen insan imgeleri Nietzsche'nin trajik insan kavramına gönderme yapan figüratif anlatımlardır. Trajik insanın ruhu bir yere sığmaz. Gezegenimiz trajik insana dar, bu yüzden yeni evren arayışları içinde değil mi?
Diğer yandan insan imgeleri açık kompozisyon tercihinin göstergeleri olarak, tuvalin dikey oluşuna nazire gibi bazen açılı dikey olarak, bazen tuvalin radikal biçimlenişine uyumlanmış konumda tasarımlanmıştır. Amaç portrenin ifadeci görevini, bedenin devinimlerine yükleyerek trajik insanın varoluş sancılarına yaklaşabilmek. Pes eden değil, devinim gösteren, arayış içinde olan bedenin ve hareketlerinin ifadelendiği figürler, sürekli uyaran dünyada tedirgin bir varoluşun göstergeleridir. Bu aslında bedenin devinimleri üzerinden insanın varoluş sorunsalına dair birçok soruya yanıt arama çabası olarak da düşünülebilir. Bir başka deyişle kendi özdeşliğimde insanın varoluş problemlerini meşru kılmaktır.

CEZMİ ORHAN İLE RÖPORTAJ: "ZARLA ŞANS DÖNMEYECEK"[1]

Hatice BENGİSU
Sanatçı Atölyesi, Söyleşileri, Ocak 2020, Ankara

[1] Fransız şair Stephane Mallarme'nin (1842-1898) 1897 tarihli şiiri.

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-04, Tuval Üzerine Akrilik, 120x100 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-05, Tuval Üzerine Akrilik, 120x100 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-06, Tuval Üzerine Akrilik, 120x100 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-08, Tuval Üzerine Akrilik, 100x120 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-30, Tuval Üzerine Akrilik, 40x30 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD-10, Tuval Üzerine Akrilik, 120x100 cm, 2019

Zarla Şans Dönmeyecek ZŞD, Tuval Üzerine Akrilik, 120x100 cm, 2019

DEVABİL **KARA**

DEVABİL **KARA**

Sanat yolculuğumda "İzler ve Gölgeler" sergisi ile başlayıp "Dilin Söyleyemedikleri", "Yolculuk, İz, Bellek", "Gölge - Bellek", "Sis" ve "Gölge - Bellek / Ara Durumlar" ile devam eden sergilerimin dayandığı kavramların sentezi "Ara durum" olma özelliğini taşıyor.

Resim izleyicisinin imgelem dünyasına şiirsel bir izlek kurgulamaya çalışıyorum. Şiir kendisini oluşturan kelimelerin çok ötesinde bir anlam gücüne sahiptir. Ben de üzerinde durduğum kavramları nesnelleştirirken, hem kavramların hem de görünen dokunun, çizginin, rengin ve formun ötesinde bir anlama ulaşmayı hedefliyorum. Yaşamın içinde karşılaştığımız ister doğaya isterse insana dair her doku aynı zamanda bir şeylerin, bir sürecin izini taşır. Yaşama dair, öze dair, zamana dair, duygulanıma dair pek çok öğeyi içerisinde taşıyan doku benim resim dilimin önemli bir elemanı olarak iz ile buluşur.

İz kavramı negatif-pozitif ya da yok- var ilişkisinden ibaret değildir. Bütün bunların ötesinde varın yoğa dönüşürken yarattığı farklı bir varoluşu, dün ve bugünü birbirine bağlayan bir bellek edimini de içinde barındırır. Bir varlığın şu andaki yokluğunun varoluşu olarak "iz" bir belirsizliği imler. Bu im bir ara-dünyayı, mekan ve zamanı birbirine bağlayan, insanı farklı bir algı ve sezgi boyutu ile kendisini kavramaya yönlendiren kişisel ve toplumsal belleği harekete geçiren bir sanat nesnesi gibi her izlendiğinde, izleyicinin zihninde tekrar tekrar yaratılır.

Var ve yok arasındaki ara duruma dair ikinci bir kavram da gölgedir. Varlığın bütünlüğünün dışında adeta onun bir uzantısı olan gölge, var oluşun göstergesi, kanıtı olurken, aynı zamanda varlığın iz bırakmayan izidir. Varlık ve yokluk arasında bir ara durum olarak hem gerçekliğin hem de gel-geç olmanın göstergesidir. Gölge başka bir formun üzerine düştüğünde hem ait olduğu nesneyi temsil etmeye devam ederken hem de buluştuğu formun şekline de uyum göstererek başka bir görsel ara durum haline dönüşür. Şeylerin gölgesi üst üste yüzeye düşmeye başladığında ise ortaya çıkan görüntü karanlığa aralanan kapı gibi, hem ait olduğu nesneden hem de üzerine düştüğü formdan ayrıksı bir algı oluşturur. Gölgeler de izler gibi zihnimizde nesnel anlamlarının ötesine geçerek metaforlar oluştururlar. Ve artık salt düşüncenin değil duyumsamanın, kodlanmış belleğin, öznelliğin de kapsamına girerler. Zaman zaman resimlerimde yer alan siyah ve beyaz gölge farklı anlamlılığa sahiptir. Siyah gölge bedenin, beyaz gölge zihnin uzantısıdır. Bedenin uzantısı olan siyah gölge varlığını borçlu olduğu ışığın kontrolünde boyut kazanır. Ona muhtaçtır. Zihnin uzantısı olan beyaz gölge sağduyu ve aklın denetimindedir. İz bırakarak var olduğu yüzeyle bütünleşir.

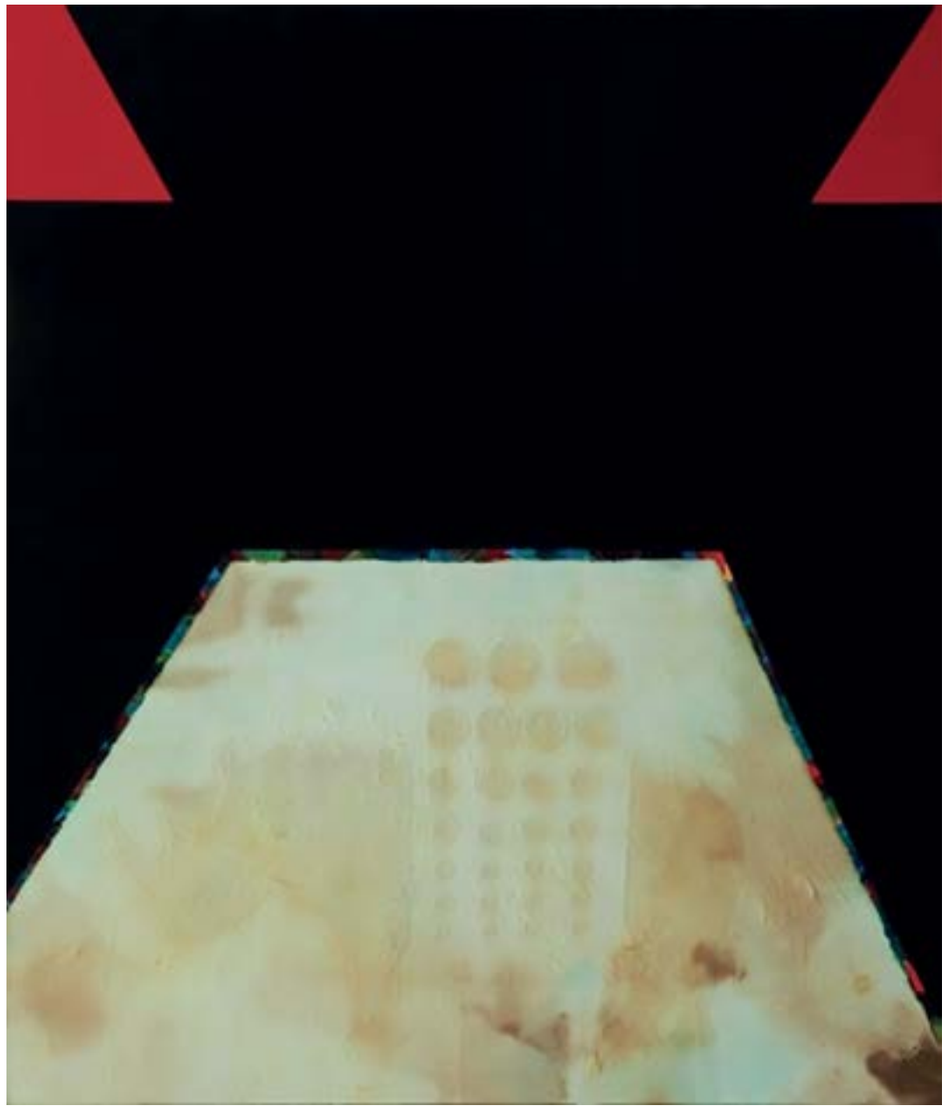
İnsan algısını günlük sıradan nesne ve uzam algısından farklı düzeye taşıyan izler, gölgeler ve sis metaforlarını resimlerimde çok katmanlı yapılar kurgulayarak imgenin sınırlarını aşmak, görünen ve görünmeyen, adı koyulan ve koyulamayan sezgisel bilginin gizemlerini yakalamak için kullanıyorum. Aradığım şey minimal bir etki ya da hiçlik duygusu yaratmak değil, gerçek ile hayal arasında sıkışmış yaşamın akışı içinde görmezden gelinen derinlikli ara duruma dikkat çekmek.

Apollo ve Defne, Tuval Üzerine Karışık Teknik, 160x140 cm, 2009

Bekleyiş, Tuval Üzerine Akrilik, 200x170cm, 2018

Boşluğun Gizemi, Tuval Üzerine Karışık Teknik, 200x170 cm, 2011

Natürmort-Kırmızı, Tuval Üzerine Akrilik, 130x120 cm, 2009

Duchamp M-25, Tuval Üzerine Karışık Teknik, 200x170 cm, 2011

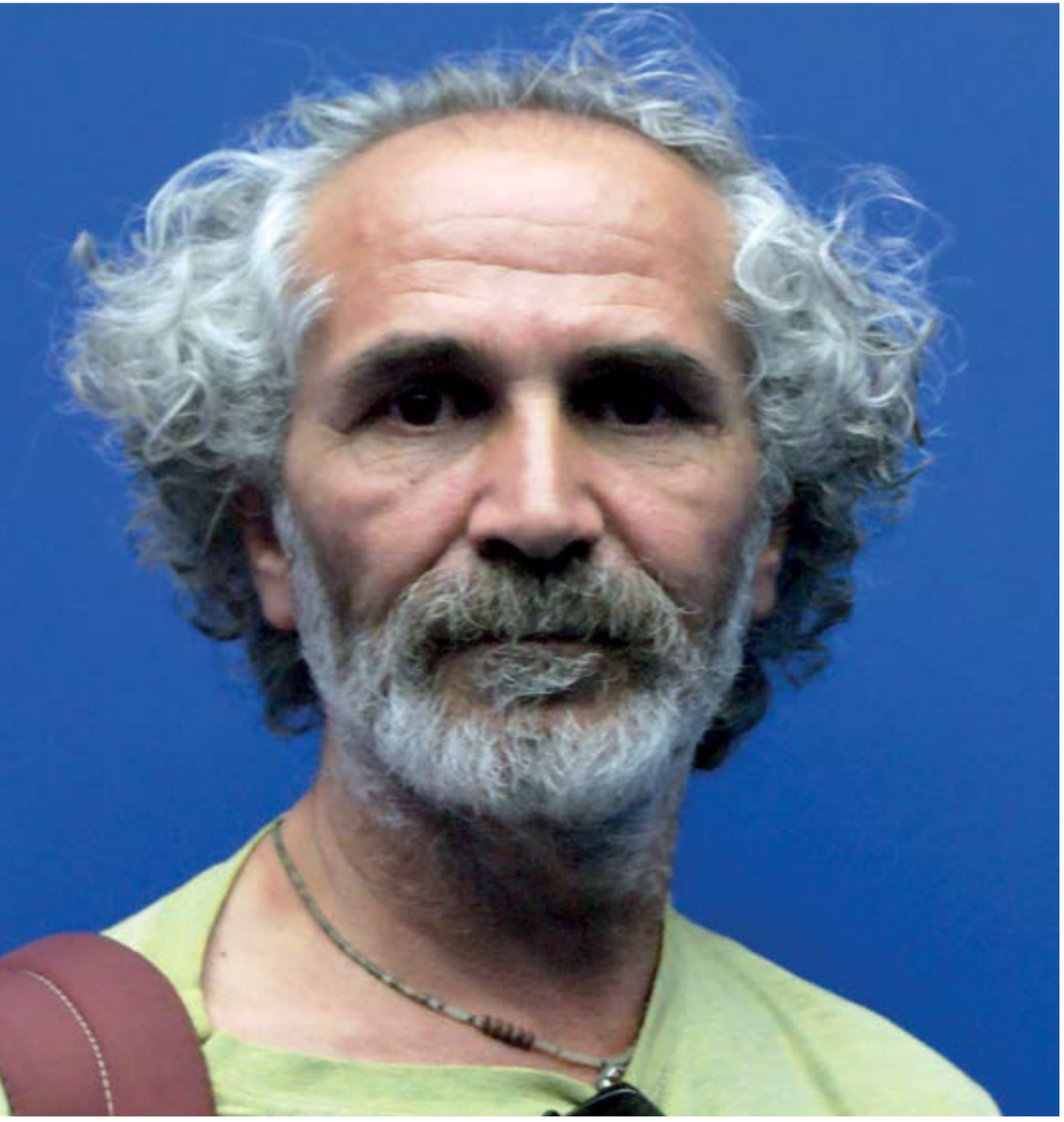

Kırmızı Aralık, Tuval Üzerine Akrilik, 160x140 cm, 2009

Otoportreli Alan, Tuval Üzerine Karışık Teknik, 160x140 cm, 2009

HÜSNÜ **DOKAK**

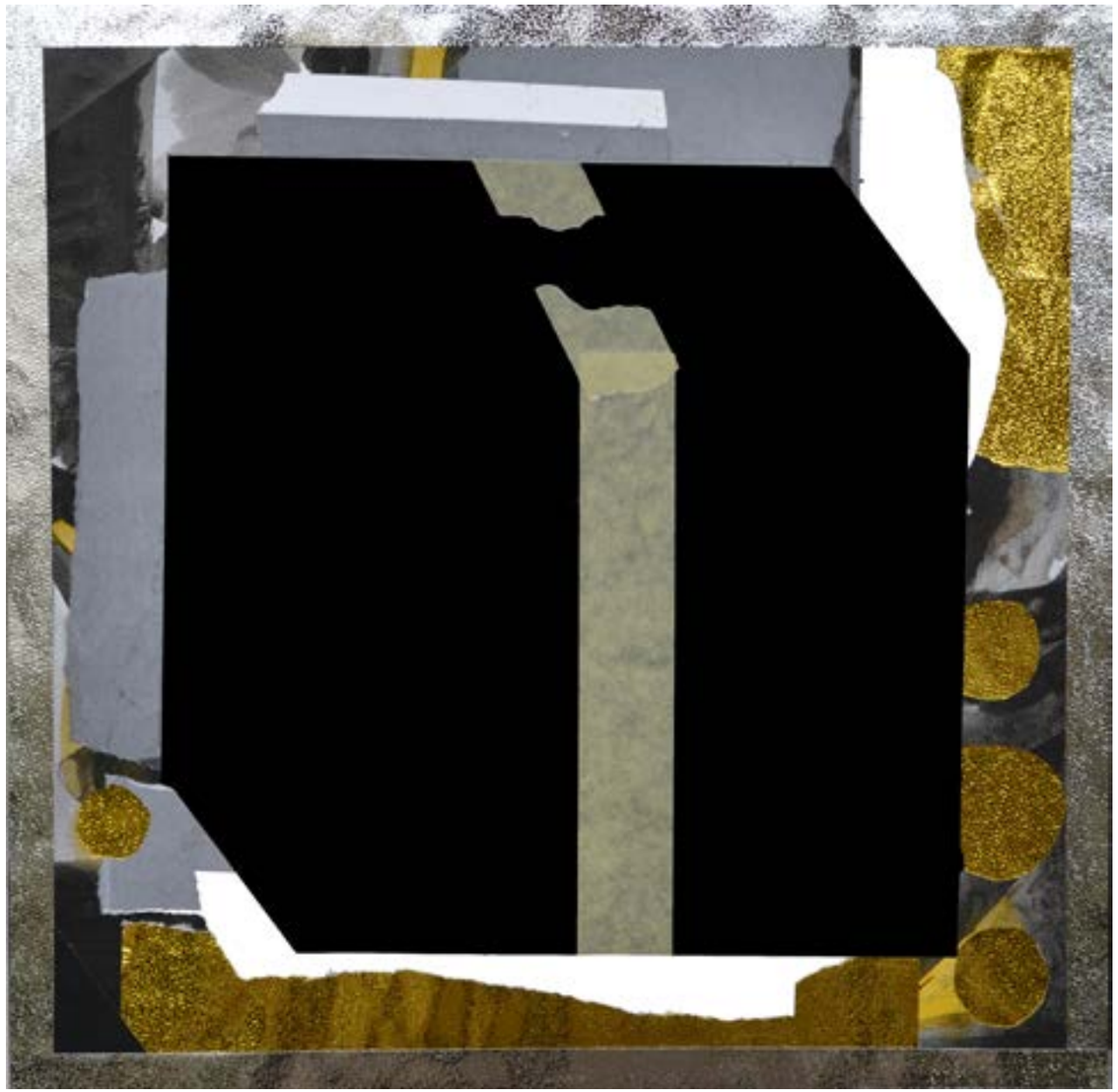

HÜSNÜ **DOKAK**

"Dokak da yüzyıllardır yaşadığımız coğrafyamızın yazgısı olan ötekinin yaşam sahnesini resimleriyle somutlaştırıyor. (...) konusu ne olursa olsun her yapıtın merkezine, dolaylı - dolaysız görünür imgeler aracılığıyla görünmeyen ötekinin varlığı anlam olarak hissettiriliyor. Ötekine yakıştırılan nefretler, korkular veya kalıplaşmış önyargılar Dokak'ın resimlerinin çoğunlukla dolaylı olarak kurgusunda ve nesnelerinde sezdirilir.

Bir sanat yapıtında her imgenin tuhaflığı ya da güzelliği bizi çekebilir. Her bağlam, anlamı farklı derinleştirir. Dokak'ın her konu için kurguladığı ya da seçtiği biçimsel düzen, kendi özelliklerine sahip, "içerik"in malzeme ile ilişkisini gösteren ve belirli yapısal özellikler kazandırdığı anlatımlardır. Resimlerdeki görsel düzen, özbilinçle yönlendirilmiş uyumsuz, tuhaf, yadırgatıcı, ancak içerik bakımından çağrışımları zengin, bir anlamda karşıtları içinde zorunlu barındıran Heterotopyalar dünyası denebilir."

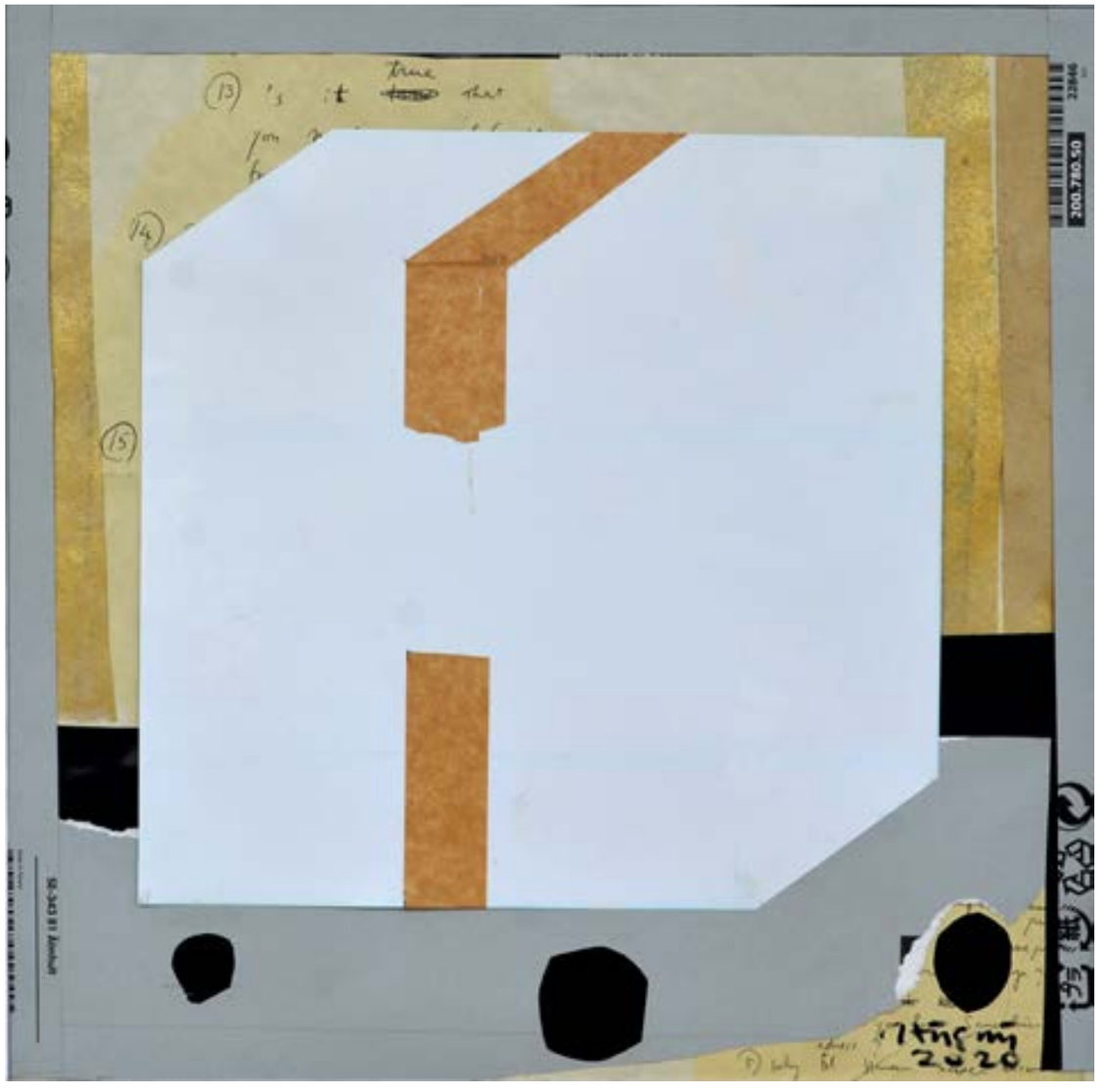
Cebrail Ötgün

Mahrem Serisi'nden Kara Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

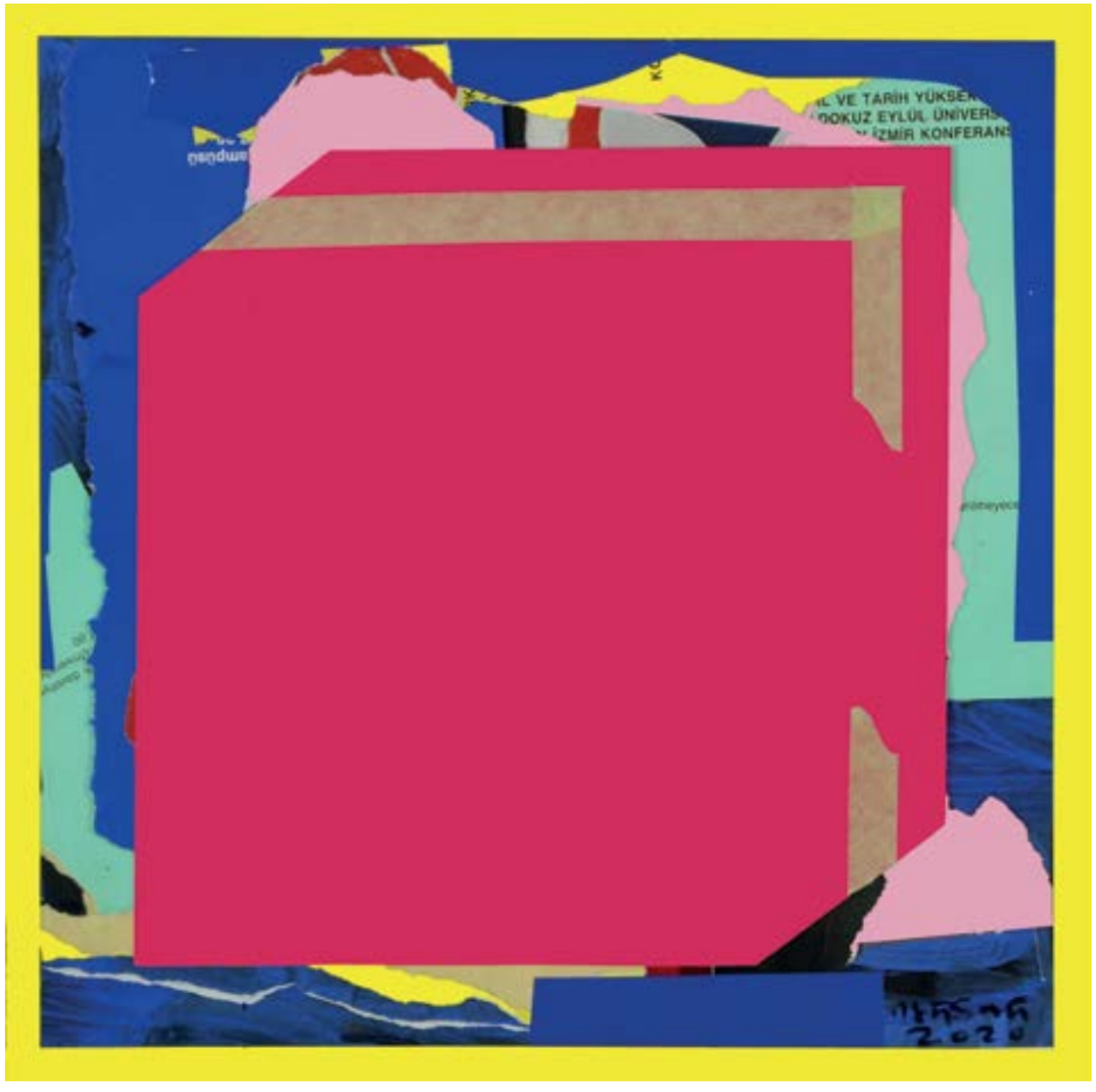
Mahrem Serisi'nden Alaca Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

Mahrem Serisi'nden Beyaz Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

Mahrem Serisi'nden Kahverengi Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

Mahrem Serisi'nden Pembe Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

Mahrem Serisi'nden Samansarısı Kutu, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 30x30 cm, 2010

Mahrem Serisi'nden Çizgili Kutu, Karton Üzerine Yağlıboya, 40x50 cm, 2020

MEHMET **YILMAZ**

MEHMET **YILMAZ**

Ben bir anlatıcıyım. Güncel gerçekleri anlatıyorum. Zararlı olduğu gerekçesiyle öykü ve anlatının sanattan (daha doğrusu, plastik sanatlardan) kovulduğunu okumuş, dinlemiş; bir ara da inanmıştım. Ama geriye dönüp baktığımda öykü ve anlatısız iş yapmamış olduğumu görüyorum. Aslında bu çok doğal; anlatacak bir öykümüz var çünkü. Diziler halinde gerçekleştirdiğim işler bireysel ve toplumsal öykümüze ilişkin görsel notlardır.

Ben kafası karışık bir anlatıcıyım. Kafası net olanlara arada sırada imrenmiyor değilim. Kafanın berraklığı ve bağnazca bir inanç, iç huzura giden yollardan ikisi kuşkusuz. Olup bitenlere karşın bu rehavetin, sakinliğin kaynağı acaba bu iç huzur mu? Değilse nedir? Korkaklık, yılgınlık, boşvermişlik, yoksa gevşeklik mi? Küreselleşme, yeni dünya düzeni, yükselen değerler, ideoloji ve tarihin bittiğine inanmışlık mı? Bütün bu toz duman içinde ortadaki durumu bütün netliği ile görüp sindirebilenlere hayret ediyorum. İnsanlar bunu nasıl beceriyorlar? Belki de öyle görünüyorlar.

Çalışmalarımın bastığı zemini sağlam ve durağan olmaktan çok, değişken olarak nitelendirebilirim. Başlangıçta tedirginlik duymuş olsam da artık bundan rahatsız değilim; çünkü bu değişkenlik bana yeni kapılar açtı.

Son derece karmaşık olan dünyanın, saf biçimlere indirgenerek ifade edilmesini bir sınırlama olarak görüyorum. Farklı etkiler ancak farklı araç ve yöntemlerle sağlanabilir.

Marx üretim araçlarının devrime yol açtığını ve burjuvazinin ancak üretim araçlarında sürekli devrim yaparsa ayakta kalabileceğini söylemişti. Ekonomik ve siyasal alanda olduğu kadar sanatsal alanda da haklı çıktı. Üretim araçları (kamera ve bilgisayar) sürpriz düşüncelere neden oldu, gelenekleri devirdi, sanatsal algıyı ve ortamı başkalaştırdı.

Duchamp ve ardılları sanatta kavramsal değeri öne çıkararak estetik ve görsel hazzın sanattan kovulması gerektiğini söylemişlerdi. Gariptir, bu söylemin kendi estetiğini yarattığını görüyorum. Bu, doyma içgüdüsünün ve estetiğin vazgeçilmez olduğunun kanıtı olsa gerek.

Tensel, işitsel, kokusal, gözsel, tatsal, zihinsel hangi tür olursa olsun, nihayetinde bütün imgelerin akıp toplandığı mekân beyindir. Her imge kendince hazzın aracı olabilir; hiçbir haz diğerinin yerini tutamaz.

Çıplak ve kalpıÇ, Sol, Tuvale Dijital Baskı; Sağ, Tuvale Yağlıboya, 150x197 cm, 2011

Fırça ve açrıF, Sol, Tuvale Dijital Baskı; Sağ, Tuvale Yağlıboya, 48x68,5 cm, 2012

Deve ve eveD, Sol, Tuvale Dijital Baskı; Sağ, Tuvale Yağlıboya, 48x68,5 cm, 2012

Veysel ve lesyeV, Sol, Tuvale Dijital Baskı; Sağ, Tuvale Yağlıboya, 150x197 cm, 2012

Heymimres-1 (Bir Sanatçı ve Bir Gazeteci), Silikon, Alçı, Ağaç, Saç, Peruk, Kumaş, Mdf, Boya, Fotoğraf, Metal, Kağıt, Deri;
İşin Önden Görünüşü, 200x193x47,5 cm, 2016

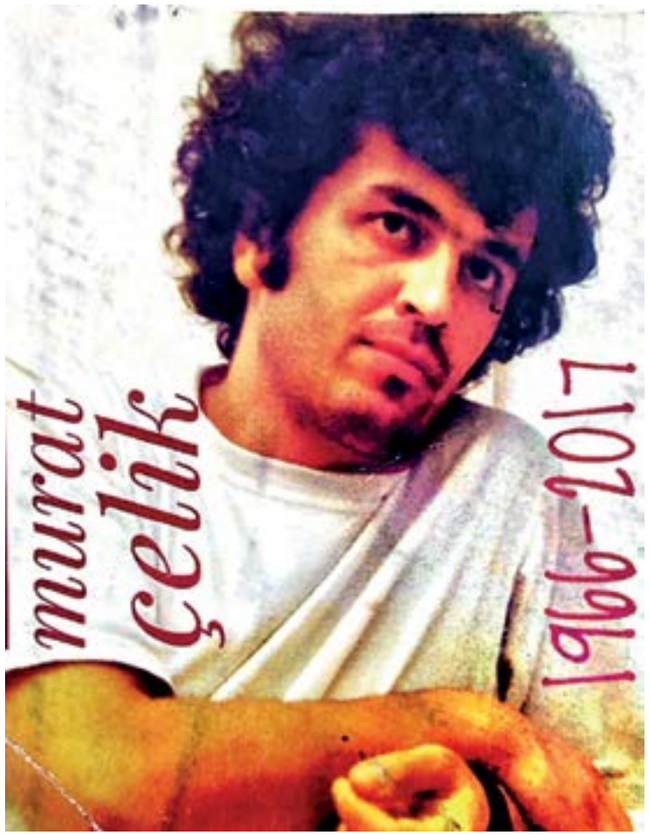

Heymimres-15 (Buluşma), Tuvale Yağlıboya, 200x300 cm, Uygun Bir Çiçekli Saksı, İnsan vs..., 1963-2019

Ayrıntı, Heymimres-1 (Bir Sanatçı ve Bir Gazeteci)

MURAT **ÇELİK**

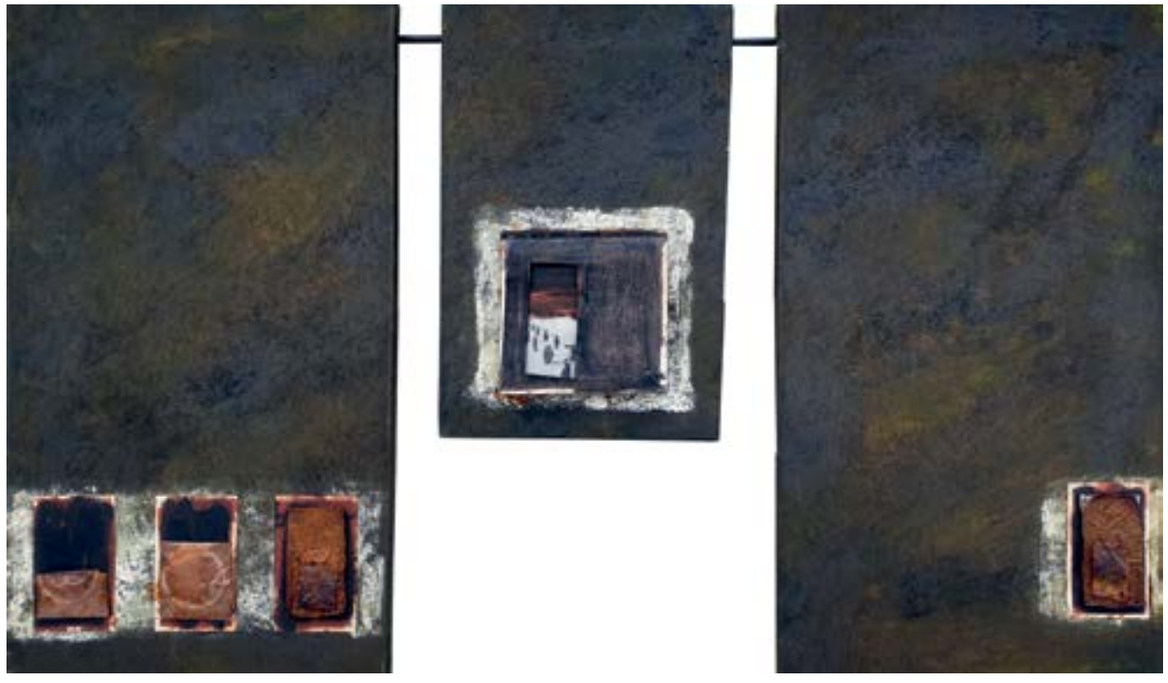

MURAT **ÇELİK**

(1966 – 2017)

...Göz yumdum yalancı gözlerle resimlerime bakmanıza
TUVALLER YALNIZ
O yüzler sizin olsun ben artık yokum...

Murat Çelik'in Issak'ın Çomar Türküsü (1993) Deneme Yazısından

Yitik Ressamlar Kenti, Tuval Üzerine Yağlıboya-Kağıt-Fotoğraf-Çay Poşetleri, 70x120 cm (Triptik),
1997 (Cebrail Ötgün Koleksiyonu)

Yitik Ressamlar Kenti, Tuval Üzerine Yağlıboya-Kağıt-Fotoğraf-Çay Poşetleri, 70x120 cm (Triptik),
1997 (Ayrıntı)

Tek Dal, Tuval Üzerine Yağlıboya-Ağaç Dalı, 140x140 cm, 2006 (Hacettepe Ü. Sanat Müzesi Koleksiyonu)

Denize Ağladım, Tuval Üzerine Yağlıboya-Kolaj, 36x50 cm, 1999 (Cebrail Öfgün Koleksiyonu)

Tuval Üzerine Yağlıboya-Ağaç, 45x36,5 cm, 1999 (Aile Koleksiyonu)

Paslı Gözler Atölyesi, Tuval Üzerine Yağlıboya-Kaynak Gözlüğü-Defter-Fotoğraf, 140x150 cm,
1999 Hacettepe Ünv. Sanat Müzesi Koleksiyonu

Objem Beni Tehdit Ediyor, Tuval Üzerine Yağlıboya, 160x145 cm, (Hacettepe Ü. Sanat Müzesi Koleksiyonu)

ZAFER **GENÇAYDIN**

ZAFER **GENÇAYDIN**

Resimlerim...

Belli belirsiz de olsa, doğadan izler taşıyan "soyutlamacı" anlayıştaki resimlerimin çıkış noktasını doğa, kişisel yaşanmışlıklar ya da toplumsal olaylar oluşturmaktadır.
Soyut çalışabilmek, akşamdan sabaha verilen kararla ilgili değil; nesnel evreni keşfetmeye yönelik disiplinli ve bilinçli bir gözlemle sürekli araştırmaya dayalı çalışmaların kazandırdığı düşünce ve kavrayış biçimiyle ilgili bir durumdur. Yani sanatçının düşünce biçimi kendi görme biçimidir. Soyut çalışabilmek soyut düşünebilmekle olasıdır. Soyut düşünebilmekse, nesnelerin kendi içindeki ve ötekiler arasındaki ilişkilerin bağlı oldukları ilke ve yasaları anlayıp yeniden düzene sokabilmektir. Bu da, yaşanmışlıklar ve deneyimler yoluyla edinilmiş izlenimlerin somutlaştırılması aşamasından sonra gelen düşünsel bir işlemdir. Böylece nesnel evrenden çıkarak kendi öznel evrenimizde kendi nesnemizi (tüm sanatsal biçimlerimizi) yaratarak görsel imgeye dönüştürdükten (kendimizleştirdikten) sonra resimsel anlatım diline dökeriz.
Duyular aracılığıyla topladığımız izlenimler yoluyla bir yandan nesnel evreni kavramaya çalışırken, bir yandan da kendi öznel evrenimizi sezerek keşfederiz. Olayların özünü daha iyi anlamaya çalışırken, bir anlamda dış görünüşle yetinmemeye, görüntünün ardında yatana ulaşmaya yönelir insan. Bir başka deyişle, var olanla uzlaşamamaktan; ötesini, gizemli olanı merak etmekten kaynaklanan bir anlam arayışıdır soyutlama isteği. Uzun süreli ve disiplinli bir "gözleme dayanmayan soyutlama boş, soyutlamasız görme de kördür." Şöyle de diyebiliriz: görsel anlamda, gerçekleri doğal biçimleriyle değil, soyut imgelerle daha iyi ifade edebiliriz. Örneğin: Figüratif olmakla birlikte, "foto gerçekçi" hiçbir öğe taşımayan, Picasso'nun Ağlayan Kadın'ındaki derin kederi hiçbir fotoğrafın bu denli güçlü yansıtabileceğini sanmıyorum. Çünkü doğa biçimlerine bağımlı bir anlatım kaba bir betimlemecilikten öteye geçmez ve düşündürücü de değildir. "Lafın tamamı aptala söylenir." özdeyişinden yola çıkarak, kaba bir doğalcılığın (natüralizm), gerçeğin anlatımında yetersiz kalacağına inandığım ve daha da önemlisi, izleyiciyi aptal yerine koymuş olmamak; bildik ve tanıdık biçimlerle hemen uzlaştırmamak, gördükleriyle bir hesaplaşmaya yönlendirmek için ve en önemlisi de kendimi ancak soyutlama yoluyla en iyi biçimde dışa vurabileceğimi düşündüğüm için bu yolu yeğliyorum. İşte izleyicinin de kendi yaşanmışlıklarından yola çıkarak, gerçeklikle ilgili belki bir ipucu yakalayabileceği, az çok tanınabilir ya da sezilebilir olan resimlerim, doğa ya da toplumsal yaşam kaynaklı olaylardan edindiğim izlenimlerin, psişik dünyamla harmanlandığı düşüncelerimin adresleridir.

Kozmos, Tuval Üzerine Yağlıboya, 89,5x90 cm, 2012

Doğançay'a Saygı, Tuval Üzerine Yağlıboya, 120x100 cm, 2013

Kent, Tuval Üzerine Yağlıboya, 119x98 cm, 2015

Bir Parça Mavi, Tuval Üzerine Yağlıboya, 115x125 cm, 2005

Finish, Tuval Üzerine Yağlıboya, 89x116 cm, 2018

Mayıs'ın Öteki Adı, Tuval Üzerine Yağlıboya, 120x100 cm, 2013

Sarı Yığın, Tuval Üzerine Yağlıboya, 80x100 cm, 2011

kadikoy.bel.tr | 444 55 22

/kadikoybelediye